

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Варна, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Г. Н. Грънчев

при участието на секретаря Соня Н. Дичева

в присъствието на прокурора М. Н. Г.

като разгледа докладваното от Ангелина Й. Лазарова Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20233000600307 по описа за 2023 година

Производството пред въззивния съд е за проверка на присъда № 15/14.07.2023г., постановена по НОХД № 71/22 г. на Окръжен съд Силистра, с която подс. Г. Н. А. бил признат за невинен и оправдан по обвинение в извършено престъпление по чл. 343 а ал. 1 б. „б“ от НК. Съдът се разпоредил с веществено доказателство по делото.

Делото във въззивния съд е образувано по жалби на поверениците на частния обвинител Ф. Ю. И. - М.. Счита се, че съдът е допуснал абсолютно процесуално нарушение, изразяващо се в нарушаване тайната на съвещанието, като е публикувал присъдата преди обявяването ѝ по реда на чл. 310 ал. 1 и чл. 311 ал. 7 от НПК. Жалбоподателите адв. Н. и адв. Й. сочат, че съдът е допуснал и нарушение на материалния закон и съдебният акт е явно несправедлив. Иска се отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. В допълнително писмено изложение повереникът на частния обвинител адв. Н. сочи, че видно от протокол №204/14.07.2023г. от последното заседание по НОХД №71/2022г на ОС – Силистра, след приключване на съдебните прения и даване на последна дума на подсъдимия, съдът е счел делото за изяснено от фактическа и правна страна и обявил, че ще се произнесе с присъда в 13ч. в същия ден. В 12.20.56ч. в електронното досие на делото присъдата била предварително обявена. След като узнали съдържанието ѝ, изготвили и подали въззивна жалба против присъдата по електронен път в 12.58.29ч.

преди да бъде произнесена от съда. Според повереника, видно от протокола, присъдата била обявена и заседанието приключило в 13.10ч. Поради изложеното се твърди постановяването ѝ при допуснато особено съществено процесуално нарушение на чл.300, чл.301, чл.310, ал.1 НПК, като тайно съвещание не е било проведено и била нарушена установената процесуална поредност за постановяване на присъдата. Поддържа се искането за отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Окръжен съд - Силистра от стадия на съдебното заседание. В хода на пренията пред въззивната инстанция частния обвинител и адв. Й. не се явяват. Повереникът адв. Н. поддържа искането за връщане на делото поради допуснато абсолютно съществено процесуално нарушение. Заявява, че с адв. Й. сметнали за излишно да се явят в 13ч. в съдебната зала на първоинстанционния съд, тъй като тази присъда вече била публична и известна.

В с.з. пред въззивната инстанция защитникът на подс. Г. А., адв. Г. К., подкрепя мотивите на съда, обосноваващи липса на процесуално нарушение по чл.310, ал.1 от НПК. От технологична гледна точка електронното подписване на документа присъда винаги би било преди обявяването ѝ, позволяващо чрез отдалечения достъп до ЕПЕП съдържанието ѝ да бъде узнато предварително. Заявява, че заедно с подсъдимия са присъствали на обявяване на присъдата в с.з. Защитникът моли жалбите да се оставят без уважение и присъдата да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Прокурорът от въззивната прокуратура счита жалбата на частното обвинение за неоснователна, тъй като поредността на съдебните действия свързани с постановяване на присъдата не е нарушена и е изпълнено задължението в нормата на чл. 310, ал.1 от НПК, че обявяването на присъдата винаги следва нейното изготвяне в писмена форма и подписването ѝ от членовете на съответния съдебен състав. Прокурорът счита за законосъобразно постановяването и подписването на присъдата хронологично да предхождат по време публичното ѝ обявяване, като визираната в закона незабавност намира за свързана с нормата на чл.259 от НПК за непрекъснатост на съдебното заседание. Според прокурора, процесуалните права на страните са били изцяло защитени. От друга страна подчертава, че в настоящия случай действията забраната на чл. 335, ал.3 от НПК доколкото предходен състав на Апелативен съд веднъж е отменил първоинстанционна присъда поради констатирано допуснато съществено процесуално нарушение. Оспорва възражението за допуснато нарушение на материалния закон и явна несправедливост на присъдата и счита присъдата за правилна и законосъобразна, мотивирана от първоинстанционния съд, поради което моли да бъде потвърдена.

Подс. Г. А. се присъединява към становището на защитника си. В последната си дума моли за потвърждаване на присъдата.

Настоящият състав на въззивната инстанция съобрази процесуалния ход

на наказателното производство:

Внесеният по ДП № 6518 ЗМ 105/18г. на ОД на МВР Силистра обвинителен акт е инициирал образуването на НОХД № 78/2021 г. по описа на СОС. Производството се провело по правилата на глава XXVII от НПК в хипотезата на чл. 371 т. 2 от НПК, и приключило с присъда № 8/03.09.2021г., съгласно която подсъдимият бил признат за виновен в това, че на 24.07.2018г. по път 1-7, км. 32+576 извън населено място в обл. Силистра, при управление на моторно превозно средство - колесен трактор „CASE IH 340 MAGNUM” с рег. № СС 4718 и прикачен към него плуг „KVERNELAND PG 100” с фабр. № ККРГ 0008872, нарушил правилата за движение, а именно чл. 37 ал.2 от ЗДвП: „Водачът на нерелсово пътно превозно средство, завиващо наляво или надясно за навлизане в крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пътните превозни средства и пешеходците, движещи се по пътя, който той напуска.“, в резултат на което допуснал пътнотранспортно произшествие и по непредпазливост причинил смъртта на Руфат Кадир М., като направил всичко зависещо от него за оказване на помощ на пострадалия, поради което и на осн. чл. 343 а, ал.1, б. „б“, вр. чл. 343, ал. 1, б.”в“ във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, чл.36 и чл.54 от НК, му било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години. Било постановено частично оправдаване по първоначалното обвинение по отношение допуснато от подсъдимия нарушение на разпоредбата на чл. 25 ал.1 от ЗДвП. С приложението на чл. 58а ал.1 от НК наказанието било намалено с една трета и за изтърпяване било определено наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца, отложено по чл. 66 ал.1 от НК с изпитателен срок от три години. На основание чл. 343г от НК подс. А. бил лишен от право по чл. 37, ал.1, т.7 от НК да управлява МПС за срок от три месеца. Съдът се произнесъл по вещественото доказателство и разноските по делото.

По въззивна жалба на подсъдимия срещу присъдата в осъдителната част било образувано ВНОХД № 429/2021 г. на ВАпС. Въззивното производство приключило с решение № 49/30.03.2022 г., с което на основание чл. 335 ал. 2 от НПК присъдата била отменена поради допуснато от първоинстанционния съд съществено процесуално нарушение, неотстранимо от въззивния съд, и делото било върнато за ново разглеждане от друг състав на СОС.

Образувано било НОХД № 71/2022г. на СОС, протекло по общия ред и приключило с присъдата, предмет на настоящото въззивно производство.

С оглед на изложеното, правомощията на настоящия състав на въззивната инстанция са ограничени, поради:

1. Забраната по чл. 335 ал. 3 от НПК.

Предвид постановяването на решение № 49/30.03.2022 г. по ВНОХД № 429/21г. на ВАпС, в настоящото производство действа забраната по чл. 335

ал. 3 от НПК. Разглежданият съдебен акт - присъда № 15/14.07.2023г., постановена по НОХД № 71/22 г. на Окръжен съд Силистра, не може да бъде отменен поради допуснато съществено процесуално нарушение и делото върнато на първоинстанционния съд, а се дължи решаване по същество от ВАпС.

По отправените от жалбоподателите възражения за допуснати процесуални нарушения съставът счете следното:

А) На първо място, следва да се обърне внимание на становището по въззивните жалби, че **съдът е публикувал присъдата преди обявяването ѝ** по реда на чл. 310 ал. 1 и чл. 311 ал. 7 от НПК. Заключение е изградено върху неправилно смесване на понятия от съдоустройствения закон – ЗСВ, от процесуалния кодекс – НПК, и инструмента за администриране на работата в съдилищата – Правилника за администрацията в съдилищата. Разграничаването установява:

Нормата на чл. 132 ал. 3 от ЗСВ разпорежда съдиите **да обявят актовете** си по установените със закон ред и срок, а според чл. 360а „Органите на съдебната власт извършват удостоверителни изявления, издават актове и извършват всички други предвидени в закона процесуални действия **в електронна форма**.“.

Съгласно чл. 23 т. 6 от ПАС, звено "Информационно обслужване, статистика и информационни технологии" в съответния съд следва да организира **публикуването на постановените актове** на страницата на съда в интернет. Тази дейност е съвсем различна от реда за постановяване, изготвяне на актовете и тяхната форма.

По чл. 33 ал. 7 от НПК „**Съдебните актове се изготвят като електронен документ в единната информационна система (ЕИСС)** на съдилищата и се подписват с квалифициран електронен подпис.“. Изричното правило на чл. 310 ал. 1 от НПК предвижда за присъдата да бъде изготвена в ЕИСС и да се обяви от председателя незабавно, след като е подписана с квалифициран електронен подпис от всички членове на състава на съда.

На тази основа следва да се приеме, че единствената правно валидна форма на крайния съдебен акт е неговият електронен оригинал, създаден и съществуващ, след поставяне на електронните подписи на съдебния състав, в електронното дело в ЕИСС. От този момент, по силата на чл. 360 з ал. 5 от ЗСВ, съдът следва да осигури отдалечен, непрекъснат и безплатен достъп по електронен път до електронните дела на лицата, имащи право на достъп до делата. Следователно, **изготвянето на всяка присъда, технически изпреварва обявяването ѝ на страните**. Доколкото се съставя в електронната система, в този междинен период съдебният акт става достъпен и съдържанието му може да бъде узнато от лицата с разрешен достъп. От своя страна, тези лица могат да предприемат следващи правни действия, какъвто е и случаят по конкретното наказателно производство.

Видно от съдебния протокол, след приключване на съдебните прения и

изслушване на последната дума на подс. А., първоинстанционният съд счел „делото за изяснено от фактическа и правна страна, като обяви, че ще се произнесе с Присъда, днес 14.07.2023г., в 13.00 часа“. Справката в ЕИСС установява, че присъдата по НОХД № 71/22г. на СОС е подписана в 12:20:56ч. от съдията по делото. Актът е станал известен на поверениците на частния обвинител и първата въззивна жалба от адв. Й. е била подписана с електронен подпис в 12:58:29ч., постъпила в съда чрез ЕПЕП в 13:00:43ч., по този начин е изготвена и подадена и втората въззивна жалба от адв. Н..

Действително, присъдата е била обжалвана към момента, в който съдът е извикал страните, за да им я обяви, но това е обяснимо с електронната среда, в която актът се изготвя, достъпна и за поверениците. Актуалните законови условия са позволили тази последователност, изпреварваща класическото обявяване на присъдата и дължимите разяснения за възможността и реда за обжалването ѝ. Този процесуален развой, обаче, не разкрива нарушение, допуснато от съда, нито лишава въззивната жалба от деволутивен ефект.

По чл. 310 ал. 1 от НПК обявяването, огласяването, на съдебния акт се дължи незабавно след подписването. Не е налице правно определено и темпорално ограничено съдържание на този фактически интервал от време - от изготвянето до обявяването на присъдата. Отсъствието на дефиниция за „незабавно“ не възпрепятства разбирането на вложеното от законодателя съдържание – след подписването председателят трябва да обяви присъдата пред страните в кратък срок, непрекъснат от извършване на други процесуални действия. Измерването на процесуалното време е уредено по правилата чл. 183-186 от НПК и изричните срокове, предвидени в отделните норми на НПК. По отношение на индивидуализацията на съдебния акт от значение е денят, в който е постановен. Часът на изготвянето му би имал контролно значение, само ако разкрие, например, че член на съдебния състав е участвал в паралелно производство, или че присъдата е била изготвена след като е била обявена, или че изготвянето ѝ е изпреварило провеждането на заседанието, в което са били изслушани пренията и последната дума, и т.н., обстоятелства, които категорично не са установени при проверката на съдебните книжа по НОХД № 71/22г. на СОС. Съпоставката на времето, в което съдът е указал на страните да се явят за присъда – 13ч., с времето на изготвяне на присъдата в ЕИСС – 12:20ч., и времето, в което е приключило съдебното заседание 13:10ч. не установява неспазване на задължението за обявяване на присъдата незабавно. Изпълнени са отделните елементи от техническият и законов механизъм за постановяване, изготвяне и обявяване на краен съдебен акт.

Постъпването на първата въззивна жалба - преди да е приключило съдебното заседание с обявяване на присъдата и определението по чл. 309 от НПК, не нарушава процесуалната ѝ годност да сезира въззивната инстанция. Жалбоподателят адв. Й. и повереникът адв. Н. не са присъствали в съдебната зала при обявяването на присъдата, тъй като съгласно заявеното от адв. Н. – те вече са знаели съдържанието ѝ и не счели за необходимо да присъстват на

четенето ѝ от съдията. Отсъствието им не е довело до засягане на интересите на представляваното от тях лице, нито е осуетило възможността им да разберат пред кого и в какъв срок могат да обжалват присъдата. Проверката установява, че предпоставките за валидност по чл. 320 ал. 1 и ал. 3 от НПК са налице по отношение и на двете въззивни жалби.

Б) Поверениците на частния обвинител отправят процесуални възражения – от една страна, за нарушена тайна на съвещанието за постановяване на присъдата, доколкото е била публикувана преди да бъде обявена на страните, а от друга страна – изцяло непроведено тайно съвещание, предвид неотразяването на такова в съдебния протокол. Независимо от взаимноизключващите се тези, съставът счита, че де факто се оспорва провеждането на тайното съвещание и неговата продължителност.

Както вече бе посочено, видно от съдебния протокол, неоспорен от страните по делото в процедура по чл. 312 от НПК, след приключване на съдебните прения и изслушване на последната дума на подс. А., първоинстанционният съд счел „делото за изяснено от фактическа и правна страна, като обяви, че ще се произнесе с Присъда, днес 14.07.2023г., в 13.00 часа“. Следващият запис съдържа произнасянето на съда с определение по чл. 309 ал. 4 от НПК, обявяването му и разясняване на възможностите за обжалване. Съдебното заседание е приключило в 13.10ч.

Действително в съдебния протокол отсъства формулировка, че съдът се е оттеглил на тайно съвещание, което задължение безспорно обвързва и едноличния съдебен състав.

Независимо от този пропуск в записаното, съдът е изпълнил фактическото съдържание на разпоредбата на чл. 300 от НПК, тъй като след като изслушал последната дума на подс. А. се е оттеглил на съвещание. Страните са били освободени с указание да се явят за обявяване на присъда в определен час. Не са налице данни съдът да е останал в съдебната зала и/или да се е съвещавал в присъствието на страните или други лица, с което да е било допуснато абсолютно процесуално нарушение по чл. 348 ал. 3 т. 4 от НПК. Цел на съвещанието по чл. 300 от НПК е постановяването на присъдата. Не е въведено задължение за отбелязване на времевите граници, в които протича тайното съвещание на съдебния състав. Не следва да се обвързва времето на съвещанието с часът, в който съдът е указал страните да се явят за присъда в съдебната зала, тъй като в зависимост от обстоятелствата е възможно съвещанието да приключи по-рано, навреме или по-късно от този час. Респективно, това, че съдът е извикал страните в 13ч., не означава, че тайното съвещание ще протече до 13ч. Но е несъмнено, че в конкретния случай, съвещанието е приключило преди 12:20ч., когато съдебният акт е бил изготвен. Самото изписване на присъдата в ЕИСС също не може да означава нарушаване на тайната на съвещанието, тъй като за да се пристъпи към излагане на формулировките по съдържанието на присъдата, съдът вече е приключил с упражняване на правомощията си да даде отговор по въпросите

по чл. 301 от НПК. Изготвянето на присъдата отразява направените от съдебния състав, при протеклото и приключило тайно съвещание, изводи и взетите тогава решения.

С оглед на изложеното съставът счете, че първоинстанционният съд е провел тайно съвещание, предхождащо изготвянето на обжалваната присъда. Отразяването на такова в протокола от съдебното заседание не е сред задължителните реквизити по чл. 311 ал. 1 т. 1-7 от НПК. Поради изложеното и пропускът в протокола, според състава, не възпрепятства извод, че постановяването на присъдата е било в условията по чл. 33 ал. 1 от НПК.

В) В рамките на служебната проверка съставът установи, че в протокола от 14.07.2023г. по НОХД № 71/22г. на СОС отсъства отразяване, че присъдата е била обявена в съдебно заседание. Посочено е, че съдът е обявил определението по чл. 309 ал. 4 от НПК и разяснил реда и срока на обжалването му, след което в 13.10ч. заседанието е приключило.

Налице е нарушение по чл. 311 ал. 1 т. 7 от НПК, което съобразявайки и забраната по чл. 335 ал. 3 от НПК, съставът на въззивната инстанция счете, че може да бъде отстранено при депозиране на изрични изявления от страните по изясняване на процесуалния факт – била ли е публично обявена присъдата от състава на СОС.

В съдебно заседание от 11.01.2024г. съставът на ВАпС установи, че обжалваната присъда е била прочетена от съдията в присъствието на подсъдимия и неговия защитник. Процесуалните представители на частния обвинител съзнателно не са присъствали, което не е било процесуална пречка за довършване на съдебното заседание на 14.07.2023г. от СОС. Както подробно бе коментирано, въззивна жалба вече е била подадена, поради което не се установяват съмнения в пълноценното упражняване на правото на жалба от страна на частния обвинител.

С оглед на изложените съображения, съставът на въззивната инстанция счете, че възраженията за допуснати от първоинстанционния съд съществени процесуални нарушения в стадия на постановяване на присъдата са неоснователни. Допуснатите непълноти в съдебния протокол от 14.07.23г. по НОХД № 71/22г. на СОС, не са в степен, съпоставима с пълно отсъствие на протокол, като най-същественият пропуск бе изяснен в хода на въззивното производство.

2. Забраната за влошаване положението на подсъдимия.

С оглед становището на прокурора от СОП, изразено в хода на пренията пред първоинстанционния съд, обвинението срещу подс. А. не е било поддържано. Срещу постановената оправдателна присъда не е постъпил протест. Представителят на въззивната прокуратура счита присъдата за правилна и законосъобразна.

Във въззивните жалби на поверениците адв. Й. и адв. Н. е отправено единствено и само искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за

ново разглеждане от друг състав на СОС. В този смисъл е и допълнителното писмено изложение на адв. Н., както и позицията, заета в проведеното въззивно заседание. Подробно разгледано в предходния пункт – това искане е незаконосъобразно, като е налице категорична процесуална забрана за подобен ход на производството.

От друга страна, не е налице искане въззивната инстанция да отмени присъдата и да постанови нова, с която подс. А. да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение, при упражняване на правомощията по чл. 334 т. 2 от НПК и чл. 336 ал. 1 т. 2 от НПК.

Констатацията по въззивните жалби за нарушен материален закон не е аргументирана и придружена от каквото и да е конкретно искане към въззивния съд. Тази констатация е редом с твърдението за явно несправедлив съдебен акт, вероятно от житейска гледна точка, тъй като от правна страна „явната несправедливост“ не може да бъде претендирана спрямо напълно оправдателна присъда, при която не е постановено наказание.

Формалното наличие на въззивна жалба от частния обвинител не е достатъчно да се приеме, че въззивната инстанция е оправомощена да постанови резултат по чл. 336 ал. 1 т. 2 от НПК, влошаващ положението на подсъдимия. Отсъстващо съдържание не може да бъде „извлечено“ от факта, че частният обвинител е обжалвал присъдата, нито да се обсъжда „по подразбиране“, доколкото жалбоподателят е конституиран да упражни обвинителна функция в производството.

Забраната за "reformatio in reus" налага изрично изискване към сезиращите въззивната инстанция протест и жалба на частния обвинител да съдържат **недвусмислено искане за утежняване положението на подсъдимия**. В този смисъл е трайната съдебна практика, вкл. Решение № 443 от 31.10.2011 г. по н. д. № 2207/2011 г., III н. о. на ВКС; Определение № 68 от 28.06.2013 г. по н. д. № 2215/2012 г., I н. о. на ВКС; Решение № 29 от 29.03.2018 г. по н. д. № 1315/2017 г., III н. о. на ВКС; Решение № 26 от 17.04.2018 г. по н. д. № 1175/2017 г., I н. о. на ВКС; Решение № 166 от 26.01.2018 г. по н. д. № 515/2017 г., III н. о. на ВКС; Решение № 237 от 03.12.2018 г. по н. д. № 753/2018 г., II н. о. на ВКС; Решение № 85 от 10.05.2018 г. по н. д. № 113/2018 г., I н. о. на ВКС; Решение № 37 от 31.05.2019 г. по н. д. № 86/2019 г., I н. о. на ВКС.

Изложеното обуславя извод, че в настоящото въззивно производство отсъства „съответна жалба от частния обвинител“, по смисъла на чл. 336 ал. 2 от НПК, което възпрепятства отмяната на постановената, обжалвана, присъда и осъждане на подсъдимия от въззивния съд.

Предвид действието на посочените забрани, по силата на закона, съставът установи, че единствено допустимият процесуален резултат от въззивната проверка е произнасяне на основание чл. 338 от НПК с потвърждаване на разглежданата присъда.

С оглед процесуалните рамки, в които е възможно законосъобразното

произнасяне на въззивния съд, ненужно се явява обсъждането на фактическите и правни положения по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 338 от НПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 15 от 14.07.2023 г., на Окръжен съд - гр. Силистра, постановена по НОХД № 71/2022 г., по описа на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в петнадесетдневен срок от връчването на съобщението за изготвянето му по чл. 340 ал. 2 от НПК по реда на глава XXIII от НПК пред ВКС на Р България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____